

27. 3. v 15.00 Na správné adrese

Divadelní soubor Jiřího Voskovce

Hodnotí Vladimír Altán Mátl

Komedie / autor: Marc Camoletti / 110 minut s přestávkou

Na správné adrese francouzského dramatika Marca Comollettiho je (nejen) mezi amatérskými soubory velice frekventovaným titulem. Je tedy nasnadě, že se objevil i v repertoáru sázavského souboru, který po letech úspěšných inscenací hudebního divadla hledá, po odchodu klíčových osobností, svou novou cestu.

Tato divadelní hra by vlastně nemusela být jen obyčejnou komedií. Může nabídnout, podíváme-li se na ni s určitým odstupem, i pokus o určitou satiru na společenské konvence a mezilidské vztahy. To by ovšem text musel být (a to upřímně nevím jak) přepsán do současnějších reálií. Na rozdíl od jiných divadelních her, kde může retro úspěšně fungovat, zde zápleтка postavená na podávání inzerce do novin ve zkratkách budování situace retarduje. Dokonce může být pro mnohé, zejména mladší diváky až nepochopitelná. Můžeme si i pohrát s myšlenkou, zda se některé komediální prvky neztratily v překladu.

Přes všechny tyto pochybnosti je tento kousek francouzské továrny na komedie (v dobrém slova smyslu) diváky, včetně těch třetřských, stále nadšeně přijímán. Může za to především jistá prvoplánovost situací a smíchu tak lze dosáhnout v podstatě velmi snadno. Nakonec, co je směšnějšího než pohled na chlapa v trenkách? A zde se nám toho dostane hned čtyřikrát! Ale pozor, zde spočívá i úskalí. Nezkušenému tvůrci se snadno může stát, že vše přeroste v exhibování za hranicí vkusu.

Tomu se režisérce inscenace Lence Kuchlerové podařilo vyhnout, když nastavila hercům přesné limity, za které není radno se vydávat. Sice tím mírně upozadila sílu výstupu excentrického Spartaka, který jako jediný z příchozích provádí striptýz dobrovolně, ale dopomohla tím jeho kolegům k tomu, aby jejich akce měla stejnou dávku vtipné (odpusťte) trapnosti a jejich výkony takřikajíc nezapadly.

Ženská část hereckého souboru má úkol náročnější. Trvat si na svém, že tento muž je ten pravý a nenechat se zvíkat jeho výraznými pochybnostmi, zda je na správné adrese, vyžaduje dobrou hereckou přípravu. Momenty překvapení a údivu se vrší jeden na druhý tak zběsile, že nasadit laťku ve správné výšce, aby vše nesměřovalo k fiasku, je opravdu velmi náročné. Ale i v tomto gardu se sázavským celkem slušně dařilo. Už při prvním výstupu je totiž naprosto zřejmé, že soubor disponuje velmi schopnými a talentovanými herci, a to včetně těch, kteří, jak jsme se dozvěděli, stáli na jevišti v této inscenaci poprvé.

Pokud bych měl něco *vypíchnout*, pak si dovolím pochválit velmi zdařilý fórek sbírání bot za pomoci utěrky. Ten naznačuje, že režisérka své herce dobře zná a pomáhá jim nelehký úkol zvládnout tak, aby na jevišti nepůsobili bezradně. Je znát, že jim umí dát i prostor k vlastní tvůrčí invenci, díky čemuž ve finále dochází k pěkné herecko-režijní symbióze.

V tomto kontextu je pak velká škoda, že při jejich schopnostech nenašli text, který by měl vyšší ambici než (jen) pobavit diváky. Jsem si takřka jistý, že by byli schopni důstojně a přesvědčivě zpracovat i texty s hlubším vyzněním, a to nejen komediálního žánru. Mají na to!